

Πρόστυχες μέρες

5 Οκτώβρη '21

Φιλορρήμων Χαλκαίος

Εκείνες τις μέρες τις πρόστυχες
η λαιμαργία το μέλλον κατάκαιγε
κι ο φόβος στη στάχτη αντάμωνε την οργή.
οι λέξεις τη σημασία τους απενδύονταν
για να βοηθήσουν μηνύματα αλλότρια
να φυλακίσουν τη φλόγα στη θάλασσα.
βιάζονταν οι χορτάτοι, να αρπάξουνε γρόσια
με χούφτες άδικο, να γιομίσουν τις τσέπες τους

τα δίκαια όνειρα των φτωχών
αίφνης βαφτίστηκαν εμμονές.
οι φραγμοί στις ελπίδες των νέων,
απεγκλωβισμός ονομάστηκαν
από στόχους, λαχτάρες και πεθυμίες.
την απαξίωση, μάς την είπαν αξιολόγηση.
σαν εργολάβος που ηδονικά επιχειρεί
ο κάθε φτηνός ιδιοτελής τους σκοπός.

εκείνες τις πρόστυχες μέρες
οι αυταπάτες, σαν τις πομφόλυγες έσκαγαν
ενώ καινούριες γεννιούνταν πιο δυνατές.
ελκυστικότερες μαζί και πιο σάπιες
που κατά πάνω μας όρμαγαν
μία, μία σαν κύματα παλιρροϊκά.
ο κύκλος παραγωγής τους επιταχύνθηκε,
κι ο κύκλος της ζωής τους επίσης

μέρα δεν πέρναγε δίχως βαριά μαντάτα
να κλέβει ο ένας τ' αλλουνού το φως και τη χαρά
ενοχικός ο βίος μας, μεγάλη η ευθύνη
μακάρια όποια δύναται να ζει απ' τη δουλειά της.
μετρήθηκε ο ιδρώτας μας, βρέθηκε ανεπαρκής
να τον βοηθάει διέταξαν η φαντασία όλη.
με νόμους και συμβόλαια στάθμιζαν τη ζωή
ενώ αυτή ωρίμαζε για να τους στραγγαλίσει.